Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 610/2013**

ze dne 26. června 2013,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), Úmluva k provedení Schengenské dohody, nařízení Rady (ES) č. 1683/95 a (ES) č. 539/2001 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 a (ES) č. 810/2009

(Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 1)

Opraveno:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 91 (610/2013)

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 610/2013

ze dne 26. června 2013,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), Úmluva k provedení Schengenské dohody, nařízení Rady (ES) č. 1683/95 a (ES) č. 539/2001 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 a (ES) č. 810/2009

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Politika Unie v oblasti vnějších hranic usiluje o zavedení integrovaného systému řízení zajišťujícího jednotnou a vysokou úroveň kontroly a ostrahy, která je nezbytným důsledkem volného pohybu osob v rámci Unie a je základní součástí prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Za tímto účelem by měla být stanovena společná pravidla pro standardy a postupy pro ochranu vnějších hranic s ohledem na specifické a nepřiměřené tlaky, kterým některé členské státy čelí na svých vnějších hranicích. Stanovená pravidla by se měla řídit zásadou solidarity mezi členskými státy.

(2) Volný pohyb osob v rámci schengenského prostoru je jedním z největších úspěchů evropské integrace. Volný pohyb je základním právem, jehož podmínky uplatňování jsou stanoveny ve Smlouvě o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států ([2]).

([1]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. června 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20.června 2013.

([2]) Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77.

▼B

(3) Zrušení kontrol na vnitřních hranicích vyžaduje naprostou vzájemnou důvěru mezi členskými státy, pokud jde o jejich schopnost plně provádět doprovodná opatření, která umožňují odstranění těchto kontrol.

(4) Dne 13. října 2006 vstoupilo v platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) ([1]).

(5) Po několika letech uplatňování nařízení (ES) č. 562/2006 v praxi se ukázalo, že je třeba provést některé změny, a to na základě praktických zkušeností členských států a Komise, včetně výsledků schengenských hodnocení, zpráv a žádostí členských států a vývoje v primárním a sekundárním právu Unie, a že je třeba vyjasnit a účinněji mapovat kritické technické otázky.

(6) Zpráva Komise ze dne 21. září 2009 o fungování ustanovení o opatřování cestovních dokladů státních příslušníků třetích zemí otiskem razítka v souladu s články 10 a 11 nařízení (ES) č. 562/2006, jakož i zpráva Komise ze dne 13. října 2010 o uplatňování hlavy III (Vnitřní hranice) nařízení (ES) č. 562/2006 obsahují konkrétní návrhy technických změn nařízení (ES) č. 562/2006.

(7) Nedávno přijaté legislativní akty Unie, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) ([2]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí ([3]) vyžadují určité změny nařízení (ES) č. 562/2006.

(8) Stejně tak by měla být pozměněna některá ustanovení Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích ([4]) (dále jen „Úmluva k provedení Schengenské dohody“) tak, aby odrážela změny provedené v nařízení (ES) č. 562/2006 a současnou právní situaci.

(9) Podle rozsudku ve věci C-241/05 Nicolae Bot v. Préfet du Val-de-Marne ([5]) je třeba změnit pravidla týkající se výpočtu povolené délky krátkodobého pobytu v Unii. Jasná, jednoduchá a harmonizovaná pravidla ve všech právních aktech zabývajících se touto otázkou by byla přínosem jak pro cestující, tak pro

([1]) Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98.
([4]) Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.
([5]) Sb. rozh. 2006, s. I-9627.

▼B

pohraniční a vízové orgány. Proto je třeba odpovídajícím způsobem pozměnit nařízení (ES) č. 562/2006, Úmluvu k provedení Schengenské dohody, nařízení Rady (ES) č. 1683/95 ze dne 29. května 1995, kterým se stanoví jednotný vzor víz ([1]), nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni ([2]), nařízení Evropského parlaemntu a Rady(ES) č. 767/2008 ze dne 9. července 2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS) a nařízení (ES) č. 810/2009 ([3]).

(10) Přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1168/2011 ze dne 25. října 2011, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie ([4]) (Frontex) (dále jen „agentura“), zlepšuje integrovanou správu vnějších hranic a dále posiluje úlohu agentury v souladu s cílem Unie rozvinout politiku, jež povede k postupnému zavádění konceptu integrované správy hranic.

(11) Za účelem přizpůsobení ustanovení nařízení (ES) č. 562/2006 Smlouvě o fungování EU by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o přijímání dodatečných opatření, kterými se řídí ostraha hranic, a změny příloh nařízení (ES) č. 562/2006. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(12) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž provedení technických změn stávajících pravidel obsažených v nařízení (ES) č. 562/2006, Úmluvě k provedení Schengenské dohody, a nařízeních (ES) č. 1683/95, (ES) č. 539/2001, (ES) č. 767/2008 a (ES) č. 810/2009 nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto ho může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

([1]) Úř. věst. L 164, 14.7.1995, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 60.
([4]) Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 1.

▼B

(13) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([1]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody ([2]).

(14) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([3]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ([4]).

(15) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([5]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ([6]).

(16) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

(17) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ([7]); Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

([1]) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.
([2]) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.
([3]) Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.
([4]) Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1.
([5]) Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.
([6]) Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19.
([7]) Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

▼B

(18) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ([1]); Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změna nařízení (ES) č. 562/2006

Nařízení (ES) č. 562/2006 se mění takto:

1) Článek 2 se mění takto:

a) v bodě 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) námořní, říční a jezerní přístavy členských států pro pravidelná vnitřní trajektová spojení;“;

b) bod 4 se nahrazuje tímto:

„4. ‚pravidelným vnitřním trajektovým spojením‘ jakékoliv trajektové spojení mezi dvěma nebo více stejnými přístavy nacházejícími se na území členských států bez zastavení v kterémkoli přístavu mimo území členských států a sestávající z přepravy cestujících a vozidel podle zveřejněného jízdního řádu;“

c) bod 5 se mění takto:

i) uvozující slova se nahrazují tímto:

„5. ‚osobami požívajícími právo na volný pohyb podle práva Unie‘:“;

ii) v písmeni a) se slova „čl. 17 odst. 1“ nahrazují slovy „čl. 20 odst. 1“;

iii) v písmeni b) se slova „Společenstvím a jeho“ nahrazují slovy „Unií a jejími“,

d) v bodě 6 se slova „čl. 17 odst. 1“ nahrazují slovy „čl. 20 odst. 1“;

e) vkládá se nový bod, který zní:

„8a ‚společným hraničním přechodem‘ jakýkoli hraniční přechod umístěný buď na území členského státu, nebo na území třetí země, kde příslušníci pohraniční stráže členského státu a příslušníci pohraniční stráže třetí země provádějí postupně výstupní a vstupní kontroly v souladu se svým vnitrostátním právem a podle dvoustranné dohody;“;

([1]) Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

▼B

f) bod 15 se nahrazuje tímto:

„15. ‚povolením k pobytu‘:

a) všechna povolení k pobytu vydaná členskými státy podle jednotného vzoru stanoveného nařízením Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí (*), a pobytové karty vydané v souladu se směrnicí 2004/38/ES;

b) všechny ostatní doklady vydané členským státem státním příslušníkům třetích zemí, jimiž se jim povoluje pobyt na jeho území a které byly v souladu s článkem 34 oznámeny a následně zveřejněny, s výjimkou:

i) povolení k přechodnému pobytu vydaných při přezkumu první žádosti o povolení k pobytu podle písmene a) nebo žádosti o azyl a

ii) víz udělených členskými státy podle jednotného vzoru stanoveného nařízením Rady (ES) č. 1683/95 ze dne 29. května 1995, kterým se stanoví jednotný vzor víz (**);

(*) Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1.
(**) Úř. věst. L 164, 14.7.1995, s. 1.“;

g) vkládá se nový bod, který zní:

„18a ‚pracovníkem na pobřežním zařízení‘ osoba, která pracuje na pobřežním zařízení umístěném v teritoriálních vodách nebo ve výlučné ekonomické námořní zóně členských států, jak je definuje mezinárodní námořní právo, a která se po moři nebo letecky pravidelně vrací na území členských států;“.

2) V článku 3 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) práva osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie;“.

3) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3a

Základní práva

Při uplatňování tohoto nařízení jednají členské státy v plném souladu s příslušnými ustanoveními práva Unie včetně Listiny základních práv Evropské unie (dále jen ‚Listina základních práv‘), příslušnými normami mezinárodního práva, jako je Úmluva o právním postavení uprchlíků podepsaná v Ženevě dne 28. července 1951 (dále jen ‚Ženevská konvence‘), v plném souladu se se závazky ohledně přístupu k mezinárodní ochraně, zejména zásadou nenavracení, a základními právy. V souladu s obecnými zásadami práva Unie se rozhodnutí podle tohoto nařízení přijímají na základě individuálního posouzení případu.“

▼B

4) V článku 4 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odchylně od odstavce 1 lze výjimky z povinnosti překračovat vnější hranice pouze na hraničních přechodech a během stanovené provozní doby povolit:

a) jednotlivcům nebo skupinám osob v případě požadavku zvláštního charakteru na příležitostné překračování vnějších hranic mimo hraniční přechody či mimo stanovenou provozní dobu, pokud jsou držiteli povolení, které je vyžadováno podle vnitrostátního práva, a pokud to není v rozporu se zájmy veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti členských států. Členské státy mohou zavést zvláštní pravidla ve dvoustranných dohodách. Obecné výjimky stanovené ve vnitrostátním právu a dvoustranných dohodách se podle článku 34 oznamují Komisi;

b) jednotlivcům nebo skupinám osob v případě nepředvídané nouzové situace;

c) podle zvláštních pravidel stanovených v článcích 18 a 19 ve spojení s přílohami VI a VII.“;

5) Článek 5 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) uvozující slova se nahrazují tímto:

„1. Pro předpokládané pobyty na území členských států, které nepřesáhnou 90 dní během jakéhokoli období 180 dnů, kterým se rozumí období 180 dnů bezprostředně předcházející každému dni pobytu, platí pro vstup státních příslušníků třetích zemí tyto podmínky:“;

ii) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) mají platný cestovní doklad opravňující držitele k překročení hranice, který splňuje tato kritéria:

i) musí být platný nejméně tři měsíce po předpokládaném datu odjezdu z území členských států. V naléhavých případech, které jsou odůvodněné, je možné od splnění této povinnosti upustit,

ii) byl vydán v předchozích deseti letech.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Pro účely odstavce 1 se den vstupu považuje za první den pobytu na území členských států a den výstupu za poslední den pobytu na území členských států. K dobám pobytu povoleného povolením k pobytu nebo dlouhodobým vízem se při výpočtu délky pobytu na území členských států nepřihlíží.“;

▼B

c) odstavec 4 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) Státním příslušníkům třetích zemí, kteří nesplňují všechny podmínky stanovené v odstavci 1, ale kteří jsou držiteli povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza, je povolen vstup na území ostatních členských států pro účely průjezdu, aby mohli dosáhnout území členského státu, který povolení k pobytu nebo dlouhodobé vízum vydal, pokud nejsou uvedeni na vnitrostátním seznamu osob, jimž má být odepřen vstup na území členského státu, jehož vnější hranice hodlají překročit, a tento záznam není doplněn pokynem odepřít vstup nebo průjezd.“;

ii) v písmenu b) se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„b) Státním příslušníkům třetích zemí, kteří splňují podmínky stanovené v odstavci 1 s výjimkou podmínky podle písmene b) uvedeného odstavce a kteří se dostaví na hranici, může být povolen vstup na území členských států, jestliže je jim na hranicích uděleno vízum v souladu s články 35 a 36 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech(vízový kodex) (*)

Členské státy sestavují v souladu s článkem 46 nařízení (ES) č. 810/2009 a přílohou XII uvedeného nařízení statistiky víz udělených na hranicích.

(*) Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1.“.

6) V čl. 6 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Při plnění svých úkolů příslušníci pohraniční stráže plně respektují lidskou důstojnost, zejména s ohledem na zranitelné osoby.“

7) Článek 7 se mění takto:

a) v odstavci 2 se druhý, třetí a čtvrtý pododstavec nahrazují tímto:

„Minimální kontrola podle prvního pododstavce je pravidlem pro osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie.

Při provádění minimálních kontrol osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie však příslušníci pohraniční stráže mohou – aniž by tak činili systematicky – nahlížet do vnitrostátních i evropských databází, aby zajistili, že daná osoba nepředstavuje skutečnou, aktuální a dostatečně vážnou hrozbu pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, mezinárodní vztahy členských států nebo hrozbu pro veřejné zdraví.

Důsledky takového nahlížení do databází nesmí ohrozit právo vstupu osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie na území dotyčného členského státu, jak je stanoveno ve směrnici 2004/38/ES.“;

▼B

b) v odstavci 5 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Aniž je dotčen druhý pododstavec, státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou podrobeni důkladné kontrole ve druhé linii, obdrží písemné informace o účelu a postupu takové kontroly, a to v jazyce, jemuž rozumějí, nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumějí, nebo jiným účinným způsobem.“;

c) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Kontroly osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie se provádějí podle směrnice 2004/38/ES.“;

d) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„8. Pokud se použije čl. 4 odst. 2 písm. a) nebo b), mohou členské státy také stanovit odchylky od pravidel stanovených v tomto článku.“.

8) Článek 9 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. a) Osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie jsou oprávněny používat pruhy označené tabulemi podle přílohy III části A (‚EU, EHP, CH‘). Mohou také používat pruhy označené tabulí podle přílohy III části B1 (‚vízum se nevyžaduje‘) a části B2 (‚všechny pasy‘).

Státní příslušníci třetích zemí, kteří nemusí mít při překračování vnějších hranic členských států vízum v souladu s nařízením (ES) č. 539/2001, a státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platného povolení k pobytu či dlouhodobého víza, mohou používat pruhy označené tabulí podle přílohy III části B1 tohoto nařízení (‚vízum se nevyžaduje‘). Mohou také používat pruhy označené tabulí podle přílohy III části B2 tohoto nařízení (‚všechny pasy‘).

b) Všechny ostatní osoby používají pruhy označené tabulí podle přílohy III části B2 (‚všechny pasy‘).

Údaje na tabulích uvedených v písmenech a) a b) mohou být uvedeny v jazyce nebo jazycích, které jednotlivé členské státy považují za vhodné.

Zřízení oddělených pruhů označených tabulí podle přílohy III části B1 (‚vízum se nevyžaduje‘) není povinné. Členské státy rozhodnou na základě praktických potřeb, zda a na kterých hraničních přechodech je zřídí.“

b) v článku 9 se odstavec 5 zrušuje.

▼B

9) Článek 10 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto: „Opatřování cestovních dokladů otiskem razítka“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na něž se vztahuje směrnice 2004/38/ES, ale kteří nepředloží pobytovou kartu podle uvedené směrnice, se opatřují otiskem razítka při vstupu a výstupu.

Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky státních příslušníků třetích zemí požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie, ale kteří nepředloží pobytovou kartu podle směrnice 2004/38/ES, se opatřují otiskem razítka při vstupu a výstupu.“;

c) odstavec 3 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se doplňují nová písmena, která znějí:

„f) cestovní doklady posádek mezinárodních osobních a nákladních vlaků,

g) cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí, kteří předloží pobytovou kartu podle směrnice 2004/38/ES.“;

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Výjimečně lze na žádost státního příslušníka třetí země upustit od otisku vstupního nebo výstupního razítka, jestliže by takový otisk mohl této osobě způsobit závažné potíže. V takovém případě musí být vstup nebo výstup zaznamenán na odděleném listě s uvedením jména a příjmení a čísla pasu této osoby. Tento list se předá státnímu příslušníkovi třetí země. Příslušné orgány členských států mohou shromažďovat o těchto výjimečných případech statistické údaje a poskytovat je Komisi.“.

10) Článek 11 se mění takto:

(a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Není-li domněnka podle odstavce 1 vyvrácena, může být příslušník třetí země navrácen v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (*) a s vnitrostátním právem, které je v souladu s uvedenou směrnicí.

(*) Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98.“.

(b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Příslušná ustanovení odstavců 1 a 2 se použijí obdobně v případě, že chybí výstupní razítko.“

▼B

11) Článek 12 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Hlavním účelem ostrahy hranic je zabránit nedovolenému překračování hranic, čelit přeshraniční trestné činnosti a přijímat opatření proti osobám, které překročily hranice nezákonně. Osoba, která překročila hranice nezákonně a která nemá právo pobytu na území dotčeného členského státu, se zadrží a je proti ní vedeno řízení v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 33, pokud jde o dodatečná opatření na ostrahu hranic.“

12) V článku 13 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Členské státy shromažďují statistické údaje o počtu osob, jimž byl odepřen vstup, o důvodech odepření, o státní příslušnosti těchto osob a o druhu hranice (pozemní, vzdušná nebo námořní), na nichž byl těmto osobám vstup odepřen, a tyto údaje předkládají každoročně Komisi (Eurostat) v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany (*).

_____

(*) Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23.“

13) V čl.15 odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy zajistí, aby příslušníky pohraniční stráže byli odborní a řádně vyškolení specialisté, přičemž zohlední společné hlavní osnovy pro odbornou přípravu pohraniční stráže vypracované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států zřízenou nařízením Rady (ES) č. 2007/2004. Součástí osnov je odborné školení zaměřené na odhalování a řešení situací týkajících se zranitelných osob, jako jsou nezletilé osoby bez doprovodu a oběti obchodování s lidmi. Členské státy za podpory agentury vybízejí příslušníky pohraniční stráže ke studiu jazyků, které potřebují k plnění svých úkolů.“.

14) V článku 18 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Tato zvláštní pravidla se mohou odchýlit od článků 4, 5 a 7 až 13.“

15) V článku 19 se odstavec 1 mění takto:

(a) v prvním pododstavci se doplňují nová písmena, která znějí:

„g) záchranných služeb, policie a hasičských sborů a pohraniční stráže,

h) pracovníků na pobřežním zařízení.“;

▼B

(b) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Tato zvláštní pravidla se mohou odchýlit od článků 4, 5 a 7 až 13.“

16) V článku 21 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) možnosti členského státu stanovit svými právními předpisy povinnost státních příslušníků třetích zemí hlásit svou přítomnost na jeho území podle článku 22 Schengenské úmluvy.“

17) Článek 32 se nahrazuje tímto:

„Článek 32

Změny příloh

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 33, pokud jde o změny příloh III, IV a VIII.“.

18) Článek 33 se nahrazuje tímto:

„Článek 33

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 12 odst. 5 a článku 32 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od 19. července 2013.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 12 odst. 5 a článku 32 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 12 odst. 5 a článku 32 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament a Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

▼B

19) V článku 34 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) seznam povolení k pobytu, přičemž se rozlišuje mezi povoleními podle čl. 2 bodu 15 písm. a) a povoleními podle čl. 2 bodu 15 písm. b) a přikládá se vzor povolení podle čl. 2 bodu 15 písm. b). Speciálně se vyznačí pobytové karty vydané v souladu se směrnicí 2004/38/ES a uvede se vzor pobytových karet, které nebyly vydány v souladu s jednotným vzorem stanoveným v nařízení (ES) č. 1030/2002.“.

b) doplňují se nová písmena, která znějí:

„ea) výjimky z pravidel týkajících se překračování vnějších hranic povolené v souladu čl. 4 odst. 2 písm. a);

eb) statistické údaje podle čl. 10 odst. 3.“

20) V článku 37 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy oznámí Komisi vnitrostátní předpisy vztahující se k čl. 21 písm. c) a d), sankce uvedené v čl. 4 odst. 3 a dvoustranné dohody dovolené podle tohoto nařízení. Následné změny těchto předpisů se oznámí do pěti pracovních dnů.“

▼C1

21) Přílohy III až VIII nařízení (ES) č. 562/2006 se mění v souladu s přílohou I tohoto nařízení.

▼B

Článek 2

Změny Úmluvy k provedení Schengenské dohody

Úmluva k provedení Schengenské dohody se mění takto:

1) V čl. 18 odst. 1 se slova „tři měsíce“ nahrazují slovy „90 dnů“.

2) Článek 20 se mění takto:

a) v odstavci 1 se slova „tří měsíců během období šesti měsíců ode dne prvního vstupu“ nahrazují slovy „90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů“;

b) v odstavci 2 se slova „tři měsíce“ nahrazují slovy „90 dnů“.

3) Článek 21 se mění takto:

a) v odstavci 1 se slova „tří měsíců během jakéhokoli šestiměsíčního období“ nahrazují slovy „90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů“;

b) odstavec 3 se zrušuje.

▼B

4) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

Cizinci, kteří řádně vstoupili na území jedné ze smluvních stran, mohou být povinni se za podmínek stanovených každou smluvní stranou ohlásit u příslušných orgánů smluvní strany, na jejíž území vstoupí. Toto ohlášení provedou podle uvážení každé smluvní strany, na jejíž území vstoupili, buď při vstupu, nebo ve lhůtě tří pracovních dnů ode dne vstupu.“

5) Článek 136 se zrušuje.

Článek 3

Změna nařízení (ES) č. 1683/95

Článek 5 nařízení (ES) č. 1683/95 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Pro účely tohoto nařízení se ‚vízem‘ rozumí vízum ve smyslu čl. 2 bodu 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (*)

(*) Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1.“.

Článek 4

Změny nařízení (ES) č. 539/2001

Nařízení (ES) č. 539/2001 se mění takto:

1) V čl. 1 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Státní příslušníci třetích zemí uvedených v seznamu v příloze II jsou osvobozeni od vízové povinnosti stanovené v odstavci 1 pro pobyty, jejichž celková délka nepřekročí 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů.“

2) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se ‚vízem‘ rozumí vízum ve smyslu v čl. 2 bodu 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (*)

(*) Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1.“.

▼B

Článek 5

Změna nařízení (ES) č. 767/2008

V čl. 12 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 767/2008 se bod iv) nahrazuje tímto:

„iv) během stávajícího období 180 dnů již 90 dnů pobýval na území členských států na základě jednotného víza nebo víza s omezenou územní platností,“.

Článek 6

Změny nařízení (ES) č. 810/2009

Nařízení (ES) č. 810/2009 se mění takto:

1) V článku. 1 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Toto nařízení stanoví postupy a podmínky udělování víz pro průjezd přes území členských států nebo předpokládané pobyty na tomto území nepřesahující 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů.“

2) V čl. 2 bodě 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) průjezd přes území členských států nebo předpokládaný pobyt na tomto území, který nepřesáhne 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů;“

3) V čl. 25 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) pokud z důvodů, které konzulát považuje za opodstatněné, udělí nové vízum pro pobyt ve stejném období 180 dnů žadateli, který již v tomto období 180 dnů využil jednotné vízum nebo vízum s omezenou územní platností, jež mu umožňuje pobyt v délce 90 dnů.“

4) V čl. 32 odst. 1 písm. a) se bod iv) nahrazuje tímto:

„iv) během stávajícího období 180 dnů již 90 dnů pobýval na území členských států na základě jednotného víza nebo víza s omezenou územní platností,“.

5) Přílohy VI, VII a XI nařízení (ES) č. 810/2009 se mění v souladu s přílohou II tohoto nařízení.

Článek 7

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dne 19. července 2013.

Čl. 1 bod. 5 písm. a) podbod i), čl. 1 bod 5 písm. b), čl. 2 body 1 a 2, čl. 2 bod 3 písm. a) a články 3, 4, 5 a 6, bod 3 přílohy I a příloha II se použijí dne 18. října 2013.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

▼B

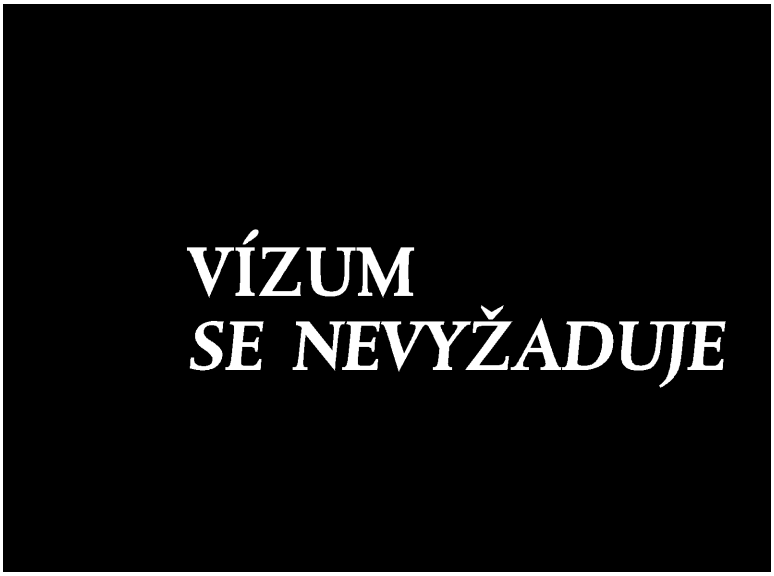
PŘÍLOHA I

Přílohy nařízení (ES) č. 562/2006 se mění takto:

1) Příloha III se mění takto:

a) část B se nahrazuje tímto:

„ČÁST B1: ‚vízum se nevyžaduje‘;

ČÁST B2: ‚všechny pasy‘.

“

▼B

b) v části C se mezi tabule „EU, EHP, CH“ a tabule „VŠECHNY PASY“ vkládají tyto tabule:

„

“

▼B

2) V příloze IV bodě 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Při vstupu a výstupu státních příslušníků třetích zemí podléhajících vízové povinnosti se razítko vyznačí zpravidla na protilehlé straně ke straně, na které je vízum.“.

3) V příloze V, části B ve Standardním formuláři pro odepření vstupu na hranici se písmeno F) nahrazuje tímto:

„☐ (F) již pobýval(a) na území členských států Evropské unie 90 dnů během předcházejícího období 180 dnů“.

4) Příloha VI se mění takto:

a) bod 1 se mění takto:

i) v bodě 1.1 se doplňuje nový bod, který zní:

„1.1.4 Společné hraniční přechody

1.1.4.1 Členské státy mohou uzavírat nebo ponechat v platnosti dvoustranné dohody se sousedními třetími zeměmi týkající se zřízení společných hraničních přechodů, na kterých příslušníci pohraniční stráže členského státu a příslušníci pohraniční stráže třetí země postupně provádějí výstupní a vstupní kontroly v souladu se svým vnitrostátním právem na území druhé smluvní strany. Společné hraniční přechody mohou být umístěnybuď na území členského státu, nebo na území třetí země.

1.1.4.2 Společné hraniční přechody zřízené na území členského státu: Dvoustranné dohody, kterými se zřizují společné hraniční přechody na území členského státu, musí obsahovat ustanovení, jímž se příslušníkům pohraniční stráže třetí země povoluje vykonávat jejich úkoly v členském státě při dodržení těchto zásad:

a) Mezinárodní ochrana: Státnímu příslušníku třetí země, který na území členského státu žádá o mezinárodní ochranu, se poskytne přístup k příslušným postupům členského státu v souladu s *acquis* Unie týkajícím se azylu.

b) Zatčení osoby nebo zabavení majetku: Dozvědí-li se příslušníci pohraniční stráže třetí země o skutečnostech, které odůvodňují zatčení osoby, umístění osoby pod dočasnou ochranu nebo zabavení majetku, informují o těchto skutečnostech orgány členského státu, které přijmou řádná opatření v souladu s vnitrostátním, unijním a mezinárodním právem a bez ohledu na státní příslušnost dotčené osoby.

c) Osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie, které vstupují na území Unie: Příslušníci pohraniční stráže třetí země nesmějí bránit osobám požívajícím právo na volný pohyb podle práva Unie ve vstupu na území Unie. Pokud existují důvody, které odůvodňují odmítnutí výstupu z území dotčené třetí země, informují příslušníci pohraniční stráže třetí země o těchto důvodech orgány členského státu, které přijmou řádná opatření v souladu s vnitrostátním, unijním a mezinárodním právem přijmou řádná opatření.

▼B

1.1.4.3 Společné hraniční přechody umístěné na území třetí země: Dvoustranné dohody, kterými se zřizují společné hraniční přechody umístěné na území třetího státu, musí obsahovat ustanovení, jímž se příslušníkům pohraniční stráže členského státu povoluje vykonávat jejich úkoly v třetí zemi. Pro účely tohoto nařízení se jakákoli kontrola provedená příslušníky pohraniční stráže členského státu na společném hraničním přechodu umístěném na území třetí země považuje za kontrolu provedenou na území dotčeného členského státu. Příslušníci pohraniční stráže členských států vykonávají své úkoly v souladu s nařízením (ES) č. 562/2006 a při dodržení těchto zásad:

a) Mezinárodní ochrana: Státnímu příslušníku třetí země, který prošel výstupní kontrolou provedenou příslušníky pohraniční stráže třetí země a následně požádal příslušníky pohraniční stráže členského státu přítomné ve třetí zemi o mezinárodní ochranu, se poskytne přístup k příslušným řízením členského státu v souladu s *acquis* Unie týkajícím se azylu. Orgány třetí země musí akceptovat přemístění dotčené osoby na území členského státu.

b) Zatčení osoby nebo zabavení majetku: Dozvědí-li se příslušníci pohraniční stráže členského státu o skutečnostech, které odůvodňují zatčení osoby, umístění osoby pod dočasnou ochranu nebo zabavení majetku, postupují v souladu s vnitrostátním, unijním a mezinárodním právem. Orgány třetí země musí toto přemístění dotčené osoby nebo věci na území příslušného členského státu akceptovat.

c) Přístup k informačním systémům: Příslušníci pohraniční stráže členského státu musí mít možnost využívat informační systémy zpracovávající osobní údaje v souladu s článkem 7. Členským státům musí být umožněno zavést technická a organizační bezpečnostní opatření, která jsou podle práva Unie nezbytná pro ochranu osobních údajů proti náhodnému či neoprávněnému zničení či náhodné ztrátě, pozměnění, nedovolenému sdělení či přístupu, včetně přístupu orgánů třetí země.

1.1.4.4 Před uzavřením nebo změnou jakékoli dvoustranné dohody o společných hraničních přechodech se sousední třetí zemí konzultuje dotyčný členský stát Komisi ohledně slučitelnosti dohody s právem Unie. Již existující dvoustranná dohoda se oznámí Komisi do 20. ledna 2014.

Pokud se Komise domnívá, že dohoda je neslučitelná s právemUnie, oznámí to dotyčnému členskému státu. Členský stát učiní veškeré potřebné kroky k tomu, aby dohodu v přiměřené lhůtě změnil s cílem odstranit zjištěné nesrovnalosti.“;

ii) v bodě 1.2 se body 1.2.1 a 1.2.2 nahrazují tímto:

„1.2.1 Ve vlacích překračujících vnější hranice se provádějí kontroly jak cestujících, tak zaměstnanců železnic, a to včetně kontrol v nákladních vlacích nebo prázdných vlacích. Členské státy mohou uzavírat dvoustranné nebo vícestranné dohody o způsobu provádění těchto kontrol, přičemž dodržují zásady stanovené v bodě 1.1.4. Tyto kontroly se provádějí jedním z těchto způsobů:

▼B

— na prvním nádraží příjezdu nebo na posledním nádraží odjezdu na území členského státu,

— ve vlaku během cesty mezi posledním nádražím odjezdu ve třetí zemi a prvním nádražím příjezdu na území členského státu či naopak,

— na posledním nádraží odjezdu nebo na prvním nádraží příjezdu na území třetí země.

1.2.2 Pro usnadnění toků železniční dopravy využívající vysokorychlostní osobní vlaky se mohou členské státy na trase těchto vlaků ze třetích zemí rovněž rozhodnout, že po vzájemné dohodě s dotyčnými třetími zeměmi a při dodržení zásad stanovených v bodě 1.1.4 budou provádět vstupní kontroly osob ve vlacích ze třetích zemí jedním z těchto způsobů:

— na nádražích ve třetí zemi, kde osoby nastupují do vlaku,

— na nádražích na území členských států, kde osoby vystupují,

— ve vlaku během cesty mezi stanicemi na území třetí země a stanicemi na území členských států, pokud osoby zůstávají ve vlaku.“.

b) bod 3.1 se nahrazuje tímto:

„3.1 *Obecné postupy při kontrolách v námořní dopravě*

3.1.1 Kontroly lodí se provádějí v přístavu příjezdu nebo odjezdu, anebo v prostoru vyhrazeném pro tento účel, který se nachází v bezprostřední blízkosti plavidla, nebo na palubě lodi v teritoriálních vodách, definovaných Úmluvou Organizace spojených národů o mořském právu. Členské státy mohou uzavírat dohody, podle nichž lze kontroly provádět také během plavby anebo při příjezdu nebo odjezdu lodi na území třetí země, přičemž se dodržují zásady stanovené v bodě 1.1.4.

3.1.2 Velitel lodě, zástupce lodě nebo jiná osoba řádně oprávněná velitelem lodě nebo ověřená způsobem přijatelným pro příslušný orgán veřejné správy (v obou případech dále jen ‚velitel‘) vypracuje seznam posádky a případných cestujících, který bude obsahovat informace vyžadované ve formulářích 5 (seznam posádky) a 6 (seznam cestujících) Úmluvy o usnadnění mezinárodní námořní dopravy (úmluva FAL) a případně také čísla víz nebo povolení k pobytu:

— nejpozději dvacet čtyři hodin před připlutím do přístavu, nebo

— nejpozději v době, kdy loď opouští předchozí přístav, pokud doba plavby trvá méně než dvacet čtyři hodin, nebo

— není-li přístav, kde se má loď zastavit, znám nebo je-li změněn v průběhu plavby, jakmile je tato informace dostupná.

Velitel doručí seznam(y) příslušníkům pohraniční stráže či, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, jiným příslušným orgánům, které tyto seznamy bez prodlení příslušníkům pohraniční stráže postoupí.

▼B

3.1.3 Velitel obdrží od příslušníků pohraniční stráže nebo orgánů uvedených v bodě 3.1.2 potvrzení o přijetí (podepsanou kopii seznamů nebo elektronické potvrzení o přijetí), které na požádání předloží během pobytu lodě v přístavu.

3.1.4 Velitel neprodleně oznámí příslušnému orgánu všechny změny složení posádky nebo počtu cestujících.

Velitel navíc neprodleně a ve lhůtě stanovené v bodě 3.1.2 uvědomí příslušné orgány o přítomnosti černých pasažérů na palubě. Za černé pasažéry však zůstává odpovědný velitel.

Odchylně od článků 4 a 7 se u osob, které zůstávají na palubě, neprovádí systematické hraniční kontroly. Příslušníci pohraniční stráže však provedou prohlídku lodi a kontrolu osob, které zůstávají na palubě, pokud je to odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.

3.1.5 Velitel včas a v souladu s platnými pravidly v dotyčném přístavu uvědomí příslušný orgán o odplutí lodě.“;

c) bod 3.2 se mění takto:

i) bod 3.2.1 se nahrazuje tímto:

„3.2.1 Velitel výletní lodě zašle příslušnému orgánu popis trasy a program výletní plavby, a to jakmile budou známy a nejpozději ve lhůtě stanovené v bodě 3.1.2.“;

ii) v bodě 3.2.2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Kontroly posádky a cestujících na těchto lodích se však provádějí, pokud je to odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.“;

iii) v bodě 3.2.3 písm. a) a b) se odkaz na „bodě 3.2.4“ nahrazuje odkazem na „bodě 3.1.2“;

iv) v bodě 3.2.3 písm.e) se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Kontroly posádky a cestujících na těchto lodích se však provádějí, pokud je to odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.“;

v) bod 3.2.4 se zrušuje;

vi) v bodě 3.2.9 se druhý pododstavec zrušuje;

vii) v bodě 3.2.10 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„i) bod 3.1.2 (povinnost předložit seznam cestujících a posádky) se nepoužije. Pokud musí být vypracován seznam osob na palubě v souladu se směrnicí 98/41/ES ze dne 18. června 1998 o registraci osob na palubách osobních lodí provozujících dopravu do přístavů členských států Společenství nebo z nich (*), musí velitel nejpozději do třiceti minut po odplutí z přístavu třetí země zaslat kopii tohoto seznamu příslušnému orgánu přístavu příjezdu na území členských států.

(*) Úř. věst. L 188, 2.7.1998, s. 35.“;

▼B

viii) doplňuje se nový bod 3.2.11, který zní:

„3.2.11 Jestliže trajekt připlouvající z třetí země s více než jednou zastávkou na území členských států přibírá na palubu cestující pouze na zbývající úsek v rámci tohoto území, budou tito cestující podrobeni výstupní kontrole v přístavu odjezdu a vstupní kontrole v přístavu příjezdu.

Kontroly osob, které jsou během těchto zastávek již na palubě trajektu a nepřistoupily na území členských států, se provádějí v přístavu příjezdu. Jestliže je cílovou zemí třetí země, použije se opačný postup.“;

ix) doplňuje se nový bod s nadpisem, který zní:

„Nákladní spojení mezi členskými státy

3.2.12 Odchylně od článku 7 se hraniční kontroly neprovádějí u nákladních spojení mezi dvěma nebo více stejnými přístavy nacházejícími se na území členských států, nezastavujících se v žádném přístavu mimo území členských států a sestávajících z přepravy zboží.

Kontroly posádky a cestujících na těchto lodích se však provádějí, pokud je to odůvodněno na základě hodnocení rizik týkajících se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.“

5) Příloha VII se mění takto:

a) v bodě 3 se body 3.1 a 3.2 nahrazují tímto:

„Odchylně od článků 4 a 7 mohou členské státy povolit námořníkům, kteří jsou držiteli průkazu totožnosti námořníka vydaného v souladu s Úmluvou Mezinárodní organizace práce (MOP) č. 108 (1958) nebo č. 185 (2003) o dokladech totožnosti námořníků, Úmluvou o usnadnění mezinárodní námořní dopravy (úmluva FAL)a příslušnými vnitrostátními právními předpisy, aby vstoupili na území členských států tak, že vystoupí na břeh za účelem pobytu v zóně přístavu, kde jejich loď zakotvila, anebo v přilehlých obcích, nebo z území členských států vystoupili tak, že se vrátí na svou loď, aniž by se dostavili na hraniční přechod, a to za podmínky, že jejich jméno je uvedeno na seznamu posádky lodi, ke které patří, a tento seznam byl předem předložen příslušným orgánům ke kontrole.

Na základě hodnocení rizika z hlediska vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví však námořníci podléhají před výstupem na břeh kontrole příslušníky pohraniční stráže podle článku 7.“;

b) v bodě 6 se doplňují nové body, které znějí:

„6.4 Členské státy určí vnitrostátní kontaktní místa pro dotazy týkající se nezletilých osob a informují o tom Komisi. Seznam těchto vnitrostátních kontaktních míst dá Komise k dispozici členským státům.

6.5 V případě pochybností ohledně okolností popsaných v bodech 6.1 až 6.3 využijí příslušníci pohraniční stráže seznam vnitrostátních kontaktních míst pro dotazy týkající se nezletilých osob.“;

▼B

c) doplňují se nové body, které znějí:

„7. **Záchranné služby, policie, hasičské sbory a pohraniční stráž**

Opatření upravující vstup a výstup členů záchranných služeb, policie a hasičských sborů zasahujících v mimořádných situacích, jakož i příslušníků pohraniční stráže překračujících hranice při plnění svých pracovních úkolů, jsou stanovena vnitrostátním právem. Členské státy mohou s třetími zeměmi uzavírat dvoustranné dohody týkající se vstupu a výstupu těchto kategorií osob. Tato opatření a tyto dvoustranné dohody se mohou odchylovat od ustanovení článků 4, 5 a 7.

8. **Pracovníci na pobřežních zařízeních**

Odchylně od ustanovení článků 4 a 7 nejsou pracovníci na pobřežních zařízeních ve smyslu čl. 2 bodu 18a, kteří se pravidelně vracejí lodí či letadlem na území členských států, aniž by pobývali na území třetí země, systematicky kontrolováni.

Za účelem stanovení četnosti kontrol, které mají být prováděny, se však přihlíží k hodnocení rizika týkajícího se nedovoleného přistěhovalectví, a to především tam, kde se v bezprostřední blízkosti dotčeného zařízení na moři nachází pobřeží třetí země.“

6) V příloze VIII se standardní formuláře mění takto:

a) slova „vstupního razítka“ se nahrazují slovy „vstupního nebo výstupního razítka“;

b) slovo „vstoupila tato osoba na území členského státu“ se nahrazuje slovy „vstoupila tato osoba na území členského státu nebo jej opustila“.

▼B

PŘÍLOHA II

Přílohy nařízení (ES) č. 810/2009 se mění takto:

1) V příloze VI v Jednotném formuláři pro oznamování a odůvodňování zamítnutí žádosti o udělení víza, prohlášení víza za neplatné nebo jeho zrušení se bod 4 nahrazuje tímto:

„4. ☐ již jste pobýval na území členských států 90 dnů během stávajícího období 180 dnů, a to na základě jednotného víza nebo víza s omezenou územní platností“.

2) V příloze VII bodě 4 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud je doba platnosti víza delší než šest měsíců, činí doba pobytů 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů.“

3) V čl. 5 přílohy XI se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Udělené vízum je jednotné vízum pro několikanásobný vstup opravňující k pobytu v délce nejvýše 90 dnů po dobu trvání olympijských nebo paralympijských her.“